

COLUMN 28 april 2016 - Columnist: Peter Drijver

De participatiemaatschappij....

Na de gruwelen van de bezetting moest Den Haag groeien en veranderen. In 1945 woonden er 450.000 en in 1955 waren het er meer dan 600.000!

150.000 inwoners in 10 jaar: misschien wel 40.000 woningen erbij.

Den Haag Zuid-West werd uit de grond gestampt met naar verhouding goedkope ruime en lichte woningen. Stadsarchitect Dudok maakte een mooi netwerk van vaarten, singels en lanen om al die woningen kwijt te raken. Anders dan zijn voorganger Berlage verdeelde hij de katholieke, protestante en christelijke kerken zo over de makettes dat ze niet meer de ruimtelijke spil van de verschillende buurtjes waren. Na de oorlog waren alle architecten en wethouders druk bezig met de gemeenschapsgedachte: hoe kan je een betrekkelijk saai woongebied toch zo kneden dat de mensen met elkaar een praatje maken, op elkaars kinderen passen, de planten water geven of bij ziekte boodschappen doen en soep trekken. De sociaal democraten intruceerden de wijkgedachte: als je grote en kleine woningen zou mengen, dan zou vanzelf een gemeenschap ontstaan. De katholieken dachten daar net iets anders over: het gezin was de hoeksteen en de pastoor het blokhoofd van de parochie.

In de 21e eeuw zijn we hiervan verlost: in de oudere wijken werken de straten bijna weer net zo als honderd jaar geleden. Men let op elkaars kinderen en geeft water aan de planten van de buurman wanneer die op vakantie is.

En Den Haag ZuidWest? De wijkgedachte is verdampt maar de buurtjes hebben eigen kwaliteiten gekregen in het fraaie groen. En een groot deel van de voorraad is er nog steeds relatief -we moeten het afkloppen!- goedkoop. Het Escamp-festival zet dit jaar de zorg op de agenda: zorg voor de buurt en zorg voor elkaar.

En dat hadden ze in de vijftiger jaren niet durven dromen: bewoners die zelf initiatief nemen, die elkaar aanspreken en die van hun buurt houden.

Komende tien jaar moet Escamp verstedelijken: niet door hoogbouw en speculatie maar gewoon door méér banen bij je woonplek te huisvesten. Meer beginnende bedrijfjes in de relatief goedkope winkeltjes die afgelopen 50 jaar overbodig werden. Een verjonging ligt op de loer met evenzovele kansen voor een vitaal stadsdeel.

